

eller at paavirke andre til at afgive urigtig Forklaring. Fængsling kan endelig besluttes, naar den anses nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse. — Beslutter Retten Fængsling under Efterforskningen, skal Fængslingen begrænses til højst 4 Uger ad Gangen. — Børn under 15 Aar maa kun fængles, hvor Omstændighederne og deres Livsforhold i høj Grad tale derfor. — Med Hensyn til fængsledes Behandling m. v. er fastsat en Række særlige Bestemmelser. (De maa ikke uden eget Samtykke sættes sammen med Fanger, der udstaa Straf, afsone Bøder ell. desl., og de skulle i det Hele, saa vidt muligt, sidde hver i sit Rum; de skulle have Ret til at anskaffe sig Bøger, Blade og Skrivematerialier o. l., og de kunne forlange Udlaan fra Fængslets Bogsamling; legemlig Revselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf; hverken Arrestforvareren eller andre maa benyttes til at udforske dem o. s. v.). Der skal nedsættes et kommunalt Udvalg til at føre Tilsyn med Forholdene i Vare-tægtsfængsler.

C. Forfølgningen af en Straffesag.

I. Før Tiltale rejses:

1. Efterforskning. Det paahviler *Politiet* at lede Efterforskningen. Udenfor København fører Overanklageren Overtilsynet dermed, medens der i København ikke bliver Tale om noget saadant Overtilsyn, idet Politidirektøren er Justitsministeren umiddelbart underordnet. Klager over Misbrug fra Politiets Side kunne fremsættes for Retten. Rettens Medvirkning kan kræves — saavel fra Politiets som fra sigtedes eller hans Forsvarers Side — til Vidneafhøring (hvor en saadan, maatte være nødvendig eller hensigtsmæssig allerede paa dette Stadium), Udmeldelse af Skønsmænd, Beslaglæggelse, Fængsling o. s. v.

2. Forundersøgelse foretages af vedkommende *Underret* som Undersøgelsesret efter Begæring af Politimesteren. Forundersøgelse finder som Regel kun Sted, hvor Talen er om Forbrydelser, der undgives egentlig kriminel Forfølgning (altsaa ikke, hvor der kun er Tale om Politisagsbehandling). Dens Øjemed er i Hovedsagen „at tilvejebringe saadanne Oplysninger, som udfordres for at afgøre, om, for hvilken Forbrydelse og for hvilken Ret Tiltale skal rejses“. Der tilvejebringes altsaa ikke, saaledes som under Forundersøgelsen nu, et fuldstændigt Bevismateriale, idet kun saadanne Beviser blive at føre, som det maa anses for umuligt eller dog forbundet med særlig Ulempe at tilvejebringe under Domsforhandlingen. Ellers er jo